

szerződés 9. vagy 11. pontjában foglaltaknak megfelelően véget ér, visszautazása költségeinek fedezésére Kilencszázhetvenöt (975) yen összeget kap, azonban ha szolgálata más körülmények között nyer befejezést, a nevezett ..... urnak a szóban lévő visszautazási költségekhez igénye nincs.

Minek erejéül ezen szerződés két példányban állítatik ki, szerződő felek mindegyikének egy példány tulajdonába adatván.

KÜLÖNFÉLÉK.

Uj ösztöndijak az erdészeti akadémián. Magyarország egyik legnagyobb erdőbirtokának tulajdonosa, herczeg *Esterházy Miklós*, legutóbb élénk tanujelét adta annak a meleg érdeklődésnek, a melylyel a hazai erdőgazdaság és annak fejlődése iránt viseltetik. Hazafias elhatározással és nemes bőkezűséggel ugyanis alapítványt tett, a melyből a selmeczbányai erdészeti akadémián két, egyenkint 600 K-ás ösztöndij adományozható. Valóban, csak az erdőgazdaság jelentőségének teljes felismeréséből és abból az erős meggyőződésből fakadhatott ez a nemes elhatározás, hogy a magyar erdőnek a jövőben is, és pedig még fokozottabb mértékben van szüksége szakavatott mivelőkre, a kik a nemzeti jólét és vagyonosodás e lényeges tényezőjét gondjukba veszik, hasznosítják, ápolják s a jövőnek fentartják. Az alapítvány egyébiránt nem egyedül álló jelensége annak, hogy herczeg Esterházy Miklós egy ily nagy erdőbirtok urához méltóan jár elől a hazai erdő megbecsülésében, hanem saját erdőbirtokán is oly ujitásokat létesít, a melyek teljes céltudatossággal a gazdaság fejlesztésére irányulnak. Ezek közül itt felemlítjük, hogy a birtokain régóta fennálló bérletet megszüntetve, azokat házi kezelésbe veszi.

Az alapító-levél, a melyet a földmivelésügyi miniszter ur volt kegyes velünk közölni, következőképpen szól:

ALAPÍTÓ LEVÉL.

Én alólirott galanthai herczeg Esterházy Miklós azon kettős czél által vezéreltetve, hogy egyfelől szeretett hazámban a közmívelődésnek és a gazdasági téren való fejlődésnek előmozdításához hozzájáruljak, s hogy másfelől a herczegi hitbizományom területén folytatott mező- és erdőgazdaságban alkalmazott tisztikarnak képzett és szakmájukban jártas egyénekkal való kiegészítéséről gondoskodjam: arra határoztam el magamat, hogy a magyaróvári kir. gazdasági intézetnél és a selmeczi kir. erdészeti akadémiánál két-két ösztöndíj alapítványt létesítek.

Az alapítványokra vonatkozó rendelkezéseim és az ösztöndíjak elnyerésének feltételei a következők:

I.

Mindegyik alapítvány tőkét 15,000 K, azaz Tizenötezer koronában, az évi ösztöndíj összegét pedig egyenkint 600 K, azaz Hatszáz koronában állapítom meg.

Az alapítványi tőke lefizetésének, illetőleg az állami pénztárba való elhelyezésének időpontját későbbi elhatározással fogom megállapítani.

A mennyiben az alapítványi tőkét magam le nem fizetném, kötelezem szabadrendelkezésem alatti vagyonomnak örököszeit arra, hogy azt elhalálozásomtól számítandó egy év alatt az e végből a földmívelésügyi m. kir. miniszter által kijelölendő állami pénztárba beszoáltassák.

Mindaddig, a mig az alapítványi tőkét az állami pénztárba be nem fizetném, annak az évi ösztöndíjak fedezésére szükséges 4%-os kamatai kismartoni központi pénztárból lesznek kiszoáltatandók.

II.

Az ösztöndíjakat csak oly magyar honos ifjak nyerhetik el, a kik középiskolai tanulmányaikat jó eredménnyel végezték és erkölcsi tekintetben kifogás alá nem esnek.

Az ösztöndíjra első sorban oly ifjak tarthatnak igényt, a kiknek szülői szolgálatomban, illetőleg hitbizományi utódaim szolgálatában vannak alkalmazva.

Ha ily ifjak az ösztöndíjak elnyeréseért nem pályáznának, akkor egyébként azonos minősítés mellett a vagyontalanok, vagy kevésbé vagyonosak előnyben részesülnek.

III.

Azok az ifjak, a kik az ösztöndíjat elnyerték, annak élvezetében maradnak mindaddig, a míg a nevezett felsőbb tanintézetekben tanulmányaikat befejezték.

Kivételt képeznek azok, a kik időközben tanulmányaikban hátramaradnak, vagy erkölcsi tekintetben rossz magaviseletet tanúsítanak. Az ily ifjaktól az ösztöndíj tanulmányaik befejezte előtt is megvonható.

IV.

Azok az ifjak, a kik ösztöndíjban részesültek, tanulmányaik befejezése után kötelesek az én felhívásomra, illetve hitbizományi utódaim felhívására a hitbizományunk területén szakmájuknak megfelelő és a szabályozott javadalommal ellátott alkalmazásba lépni és abban legalább öt éven át megmaradni.

Az alkalmazásba való lépésre vonatkozó felhívás az utolsó tanév bezárultát megelőző félévben lesz az illető ifjakhoz bocsátandó.

V.

Az ösztöndíjak adományozásának jogát a magam és hitbizományi utódaim részére tartom fenn.

VI.

A pályázati hirdetmény, amelybe az ösztöndíjak összeget valamint a II—IV. szakaszokban jelölt feltételek felveendő, a hivatalos hirdetőlapban minden év július havában háromszor közzéteendő. A pályázó kérvények központi igazgatóságomhoz Kismartonba augusztus hó végeig nyújtandók be.

VII.

A pályázó kérvényekhez melléklendők:

1. születési anyakönyvi kivonat;
2. magyar honosságot igazoló helyhatósági bizonyítvány;
3. az érettségi vizsga sikeres letételéről szóló bizonyítvány;
4. a pályázó szülőinek polgári állását, vagyoni viszonyait és családtagjainak számát feltüntető hatósági bizonyítvány;

5. a pályázó és annak atyja, illetőleg gyámja által aláírt nyilatkozat, a melylyel a pályázó kötelezi magát arra, hogy felhívásomra tanulmányainak befejezte után hitbizományom területén szakmájának megfelelő és a szabályozott javadalommal ellátott alkalmazásba lép s abban legalább öt éven át megmarad;

6. a magyaróvári gazdasági intézetbe belépő pályázóknál bizonyítvány a megelőző egy évi gazdasági gyakorlatról.

VIII.

Az ösztöndíjat elnyert ifju köteles a tanintézeti igazgató által a tanintézet rendes látogatásáról, a tanulmányokban való előmeneteléről és az erkölcsi magaviseletéről kiállított bizonyítványt központi igazgatóságom útján félévenként bemutatni.

A következő félévre járó ösztöndíjrészletek csak ezen bizonyítvány bemutatása után folyósíthatók.

Az ösztöndíj a tanév folyama alatt tiz egyenlő részletben havonként előre fog fizettetni.

Kelt Kismartonban, 1903. évi szeptember hó 10-én.

Herczeg Esterházy Miklós s. k.

Előttünk mint tanuk:

Haller József s. k., Mandl Károly s. k.

Az Országos Erdészeti Egyesület közgyűlését követő bankett a Continental-szálló nagytermében a szokott jókedvben folyt le. A felköszöntők sorát Bánffy Dezső báró egyesületi elnök nyitotta meg, ő felségére, a királyra emelvén poharát. Utána Bedő Albert első alelnök köszöntötte fel Bánffy Dezső bárót, Feilitzsch Arthur báró Bedő Albertet, Székely Mózes Horváth Sándort, Téglás Károly Sóltz Gyulát, Simon Gyula Feilitzsch Arthur bárót, Lonkay Antal Tavi Gusztávot, Mitske Gusztáv Imecs Bélát stb. A közgyűlés alkalmából a fővárosban összesereglett szaktársak a késő délutáni órákig maradtak együtt.

Kereskedelmi provizorium Olaszországgal. Az olasz bornak rendkívül kedvező vám mellett való beözönlését megakadályozandó, az 1902. év végén az Olaszországgal fennállott vám és kereskedelmi szerződést 1903. végére felmondottuk abban a reményben, hogy az elmúlt évben az új autonom vámtarifa idejekorán megalkotható és ennek alapján az új kereskedelmi szerződés megköthető lesz.

Ez a remény azonban nem valósult meg, minek következtében a szerződésen kívüli állapot elkerülése végett a kormány kénytelen volt új autonóm vámtarifa hiányában is tárgyalásokba bocsátkozni Olaszországgal, a melyek ugyszólván a tizenkettedik órában arra az eredményre vezettek, hogy az eddigi szerződés — az u. n. borvámklauzula kivételével — f. é. október hó 1-ig meghosszabbított. A magyar és osztrák fa tehát ezentul is vámmentesen mehet Olaszországba. Felette kívánatos, hogy e tekintetben a végleges szerződés se intézkedjék másként, a mi az érdekek közössége mellett remélhetőleg el lesz érhető. Olaszország a fabehozatalra okvetlenül reá van szorulva. Saját erdőgazdaságának emelésére csak most gondol s teljesen kipusztított erdőtalajairól csak évtizedek után birná szükségletének egy részét fedezni. Más kiviteli államokkal, így Romániával, Amerikával keres ugyan összeköttetést s e tekintetben az olcsó viziut is előnyére van, de mindennek daczára a monarchiával való vámháborut mégis igyekezni fog elkerülni, már pedig a mi részünkről a fára vonatkozó vámmentesség egyik leglényegesebb követelmény lesz.

Magyarország e tekintetben közvetlenül és közvetve van érdekelve. Közvetlenül annyiban, hogy saját fakivitelünk Olaszországba az utóbbi években 7—800.000 mmázsa volt, mintegy 5—6 millió korona értékben. Kivitelünk egyébiránt apadó irányzattal bir az utóbbi időben, mert az olcsó boszniai fa versenye az olasz piacokon a mi kivitelünkre is bénítólag hatott s különösen a horvát partvidéki fenyőgazdaságot érinti súlyosan.

Ausztriából s nevezetesen az alpesi tartományokból sokkal tetemesebb a fakivitel Olaszországba, a boszniai verseny következtében azonban ez is apadóban van. Ha már most ez a fakivitel Olaszország részéről állítandó vámok által még jobban sujtatnék, akkor a styriai fa valószínűleg fokozott mértékben törekednék a dunántuli megyékbe, a tiroli fa pedig a német piacokon támasztana versenyt a magyar fának. Az Olaszországgal való vámháboru tehát közvetlenül és közvetve ártalmára volna a magyar fakereskedelemnek és erdőgazdaságnak is.

A bükkfaárak emelkedése Németországban. Az 1903. év folyamán a gömbölyü bükkfa árai a német birodalom területén rendkívül emelkedtek. Az árveréseken 20—30—50, sőt helyenkint

100%-kal nagyobb árakat fizettek, mint az előző években. Az árak emelkedését annak tulajdonítják, hogy a porosz államvasutakon ismét nagyobb mennyiségben használják a bükk-talpfákat. A gömbölyű bükkfa árának emelkedése következtében a bükkfűrészáru árának emelése elkerülhetlen, annál is inkább, mert a bükkfűrészáru és a nyersfa ára között már eddig sem volt az arány megfelelő. Számos fűrésztulajdonos ennél fogva Paderbornban tartott értekezleten elhatározta, hogy a fűrészelt bükkfa árát legalább 100%-kal emelik.

Az állami erdőtisztek fizetésrendezése. Ismeretes, hogy a mostani kormány elődjének a fizetésrendezésre vonatkozó törvényjavaslatát visszavonta s azt egy újabb, habár ideiglenes javaslattal pótolta, melynek alapján, jóllehet még nem emelkedett törvényerőre, a fizetési többletek az 1903. évre vonatkozólag előlegként kiutalványoztatnak. E pótlékok a nyugdíjba beszámítatnak. Az állami erdőtisztek mellékjárandóságai ezen fizetési pótlék által értesülésünk szerint nem érintetnek, a pótlék tehát tényleges fizetési többlet az erdőtisztekre nézve. Az állások annak idején kilátásba helyezett arányosítása azonban ez idő szerint nem következik be.

A fizetési pótlékok az eredeti, már ismertetett javaslatban tervezett fizetések alapján utalványoztatnak, azzal a megszorítással, hogy a fizetési osztályok I. fokozatai csak kevés esetben töltenek be. Némi megszorítás van továbbá az V. és az e fölé eső fizetési osztályokra vonatkozólag. Az I. fokozat be nem töltése következtében ugyan éppen a legrégebben szolgálók részesülnek a legkisebb fizetésjavításban, remélhetőleg azonban csak átmenetileg tervezetik ez ekként.

A magyar erdőgazdaság jövedelme. Fellner Frigyes „A nemzeti jövedelem becslése“ czimén a Magyar Közgazdasági Társaságban m. é. november hó 12-én tartott felolvasásában az erdőszetről, mint a nemzeti jövedelem egyik forrásáról a következőképpen nyilatkozik:

„Az erdőszet évi hozadékának, az évi fatermelés mennyiségének és értékének megállapítására megbízható adataink vannak. Az összes erdőterület a magyar korona országaiban 9.021,850 ha., amiből 2.410,225 ha. tölgyerdő, 4.722,218 ha. bükk- és más lomb-erdő, míg a fenyőerdő 1.889,407 ha. Az 1896. évben termeltetett:

		ára m ³ -ként	összes értéke
tölgyfa --- --- --- ---	7.094,517 m ³	12·18 K.	86.411,187 K.
bükk és más lombfa ---	12.878,133 m ³	2·82 K.	36.316,335 K.
fenyőfa --- — --- ---	7.600,477 m ³	4·80 K.	36.482,289 K.
Évi összes fatermés ---	27.573,127 m ³	—	159.209,811 K.

Fenyőfán élő két taplógombafajról. Dakota állam déli részében nagy erdőségek vannak a *Finus ponderosa* fenyőfajból, melyek között roppant károkat okoz a *Dendroctonus ponderosae* Hopk nevű kéregszú-bogár. H. V. Schrenk vizsgálódásai közben két gombafajt fedezett föl ezekben az erdőkben (*Ceratostomella pilifera* (Fr.) Winter és *Polyporus ponderosus* nov. sp.), melyek az említett szűbogaraktól megrongált fákon telepesznek meg; ezek elsőblike a megnevezett fenyőfának kék-redvesedését, az utóbbi pedig a vörös-redvesedést okozza.

A gombafonalak okozta fa-szineződések már régebbi idő óta ismeretesek, így pl. a fának zöldszinüvé változása a bükk-, éger- és vadgesztenyefán a *Helotium aeruginosum*, a nyárfán a *Propolidium atrocyaneum* Rehm gombafajok által okoztatnak. A *Tanacetum vulgare* fészkes virágzatu növényen pedig a *Naevia aeruginosa* Rehm, a burgonyákon a *Fusarium aeruginosum* Delacr idéznek elő rézzöld szineződéseket. Vuillemin szerint a *Helotium aeruginosum* gombának zöld festőanyaga a hyphák-ban székelő, alkáliákban oldható xylindein; magának a faanyagának a sejtfalai azonban szintelenek, ezek a gombától nem is pusztulnak el, úgy, hogy az erre használatos „zöld-redvesedés“ kifejezés nem megfelelő. Az európai fenyőfáknak megkékülését először Hartig írta le, melyet a *Ceratostoma piliferum* (Fr.) Fuck gomba okoz. Schrenk H. azt gyanítja, hogy az amerikai fenyőfának (*Pinus ponderosa*) a megkékülését ugyanaz a gomba idézi elő, melyet most *Ceratostomella pilifera* (Fr.) Wint-nek neveznek; ugyanő e gombának fejlődésmódját és szaporodási viszonyait részletesebben ismerteti. Megállapította, hogy ezt a betegséget a bogarak széthurczolással terjesztik, melyeknek furónylásaiból a gombának a myceliuma és vele karöltve a fakékülés jelensége továbbterjed. Arravaló kísérleti törekvések, hogy kék festőanyagot extractio-val sikerüljön kivonni, eredménytelenek maradtak. Jellemző, hogy ugyanez a gomba, melynek hypha-ihoz minden kétséget kizárólag van kötve a megkékülés jelen-

sége, mesterséges tenyészetekben szintelen hypha-kat alkot, melyeknek konidium-képezését és perithecium-fejlődését is meg lehetett figyelni. A fának keménységi állapotát ez a gomba lényegesen nem módosítja. Ez a gomba részünkről annyival inkább érdemel különösebb figyelmet, mivel ennek előfordulását Vác mellett Rátót parkjában ugyancsak *Pinus ponderosa*-n sikerült megállapítanom és így nincsen kizárva, hogy elterjedése esetében nálunk is tetemesebb károkat fog okozhatni, jóllehet nálunk kertekben csak szórványosan tenyésztek a diszfenyők sorában.

Másképpen viselkedik a *Polyporus ponderosus* n. sp. gombafaj, melynek myceliuma a fának jellemző bomlását okozza, t. i. a vörös-redvesedést. Ez a gomba közeli rokona a *P. pinicola* és *P. marginatus* fajoknak, melyektől azonban különleges bélyegeivel különbözik.

Tétényi.

Vizmentes erdőgazdasági térképek. A gyakorló erdőgazda az évnek minden szakában kénytelen az erdőben tartózkodni és ilyen alkalommal igen gyakran az erdőgazdasági térképet is kézhez venni. Az erdőgazdasági térképek gyakori használatnál forró nyári napokon a kéznek izzadságától, esős, ködös és zimankós időben pedig a légköri nedvességtől sokat szenvednek és aránylag rövid idő múlva használhatatlannak válnak.

A térképeknek megóvása céljából mindeddig a celluloidból készült védő lemezeket használták. Míg a celluloid-lemezek sértetlenek maradnak, addig a légköri behatások ellen jól beválnak. Nagy hátrány azonban, hogy ezen védőlemezek éppen a celluloidnak merevsége miatt az oldalvarratoknál rövid idő múlva kitöredeznek. A víz vagy nedvesség ezen törési helyeken a papiranyaghoz hatol és az egyes térképszelvényeket fokozatosan átáztatja. Ezt a hátrányt még növeli az a körülmény, hogy a celluloid-védlemezeket nem lehet minden térképnél czélszerűen alkalmazni; végre még az is hátrányos, hogy ezen eljárásnál rendszerint csak aránylag kis részét láthatjuk a térképnek; ami a térképnek gyakori forgatását teszi szükségessé, mely körülmény nedves időben szintén sérüléseket von maga után.

Mindezen hátrányokat *Kaup*, bajorországi erdőtiszt, a következő eljárással igyekezett eloszlatni.*)

*) Forstwissenschaftliches Centralblatt 1903, 7 f.

A vászonra ragasztott és teljesen száraz térképet (a régi, már használt térképek előzőleg alaposan kitisztítandók) megfelelő szélességű szőrecset segítségével higitott kollodiummal bevonjuk. A bevonást szelvényenként, meglehetősen teit ecsettel és *gyorsan* kell végezni olyformán, hogy a mázolás iránya saját testünk felé haladjon; a mázolás iránya ne változzék, a gyakori ide-oda való mázogatás mellőzendő; mert a kollodium rohamosan száradván, a térképnek egyenletes bevonása ezáltal lehetetlenné válnék. A vászonnak teljesen szabad részei szintén hasonló vékony kollodium réteggel vonandók be oly célból, hogy a víz vagy nedvesség az ily helyeket se érhesse és a ragasztékot fel ne oldhassa.

A térképek rajzolásánál a folyékony tus-festékektől óvakodjunk, mert azok szétfolynak. A kollodium az állabtérképeknél használatos ásványszíneket a *gummigutt* kivételével nem oldja fel. Ha valamely üzemmód vagy fanem megjelölésénél a *gummigutt* festéket nem mellőzhetjük, ily esetben a térképet megelőzőleg rögzítő folyadékkal (borszeszben feloldott sandarakkal) bepermetezzük és csakis ezután vonjuk be kollodiummal.

Miután az előbb leirt módon kezelt térkép gyorsan szárad, mindjárt ezután a térképet a második réteggel vagyis a szintelen borszeszfénymázzal (spirituslak) bevonjuk. Ezen munkánál is legcélszerűbb széles szőrecsetet használni; de az ecsetet a felforgó esetben csak félig itatva kell használni, mert a mázolást itt megismételhetjük, hogy a fedréteg egyenletes legyen; mely célból a gyakori ide-oda mázogatás szükséges; ez a térképnek már nem árt, mert a kollodiumréteg a színeket megvédi.

A térképnek közbeeső, szabad vászonpásztái a fénymázzal csak egyszer és gyengén vonandók be; nehogy a vastag fénymázréteg a térkép összehajtogatását akadályozza.

A frissen bevont térképeket vagy felfüggesztjük vagy kifeszítjük, hogy az egyes részek vetemedését megakadályozhassuk.

A fentebb leirt módon kezelt térképek esővel és hóval, forrósággal és hideggel egyaránt daczolnak; tehát minden időben akadály és hátrány nélkül használhatók; de ezenkívül még a következő előnyökkel bírnak:

a már használatban volt régibb térképek színei megélénkülnek;

a térképet bevonó rétegek sem fel nem töredeznek, sem le nem válnak;

a térképnek egyes szelvényei a forró nyári napokon egymáshoz nem ragadnak;

a bevonó rétegre puha írónnal vagy téntával is szabadon írhatunk; ezen jegyzeteket könnyű szerrel lemoshatjuk és hasonló módon eltávolíthatjuk a különféle szennyfoltokat is;

a használat közben megnedvesedett térképet ruhával megtörülhetjük minden hátrány nélkül;

a rajzpapernek főleg a szegleteken való tartósságát fokozzuk; végre

mindezen előnyöket rendkívül csekély költséggel érjük el; mert míg egy celluloid lemeznek beszerzési ára átlagban 1 korona 70 fillér és a térkép gyakori használatát feltételezve alig tart két esztendőn át, addig a fentebbi módon kezelt térképnek vízmentesítése a térkép nagyságához képest alig kerül 12—24 fillérbe és eltart 10—12 évig, tehát épen egy gazdasági időszaknak tartamán át. Ha pedig mindennapi használat következtében a felső réteg idő előtt le is kopnék, azt ugyyszólván idő, fáradság és költség nélkül megújíthatjuk.

Ha a leirt módon vízmentesített térképen valamely, időközileg beállott gazdasági változást szemlélhetővé akarunk tenni, ily esetben éles papírvakaró késsel a bevonó rétegeket minden hátrány nélkül eltávolíthatjuk, a változásokat a térképen kitüntethetjük és az eltávolított bevonóréteg-részleteket ujakkal pótolhatjuk.

Miután hosszabb idő múlva úgy a kollodium, mint a borszeszfénymáz megsűrűsödnek és ily állapotban kezelésük nehézkes, ennél fogva ajánlatos azokat äther, illetve égető borszesz hozzáöntésével hig állapotban tartani. Sz.

Gyűjtés az akadémiai kör házára. A következő felhívást vet-tük: Szaktársak! Régi óhaja a selmeczbányai „Bányász- és Erdész-Akadémiai Kör“-nek, hogy saját helyisége, saját háza legyen. A helybeli lakásviszonyok miatt a kör oly helyiséget, mely az akadémiai ifjúságot magába tudná fogadni, nem kaphat, s így céljának és rendeltetésének kellőképpen meg nem felelhet. Évekkel ezelőtt indult meg a gyűjtés a kör házalapja javára. A kör nyilvános estélyein szokásos gyűjtés és az alap javára rendezett mulatságok

oly csekély eredménnyel jártak, hogy a begyűlt összegnek ezen az uton való gyarapítása mellett a vágy sokáig betöltetlen marad. Látva a törekvés eredménytelenségét, közgyűlésünk elhatározta, hogy a szaktársak, a régi akademikusok áldozatkészségéhez fordul. Régi akademikusok! kik vágyva gondoltok vissza itt Selmeczen eltöltött ifju évek édes emlékére, kik rokonszenveztek ezzel az erős és a magyar diákság között egyedül igazán kollegiális ifjúsággal: ne taszítsátok el kérő kezét magatoktól s adjatok nélkülözhető filléreitekből erre a célra, hogy régi vágyunk és törekvésünk, mely a ti vágyatok és törekvéstek is volt, ne maradjon meg nem valósult vágy s hiu törekvés! Szaktársi üdvözlettel: Az akad. kör elnöksége.

Adományok az akad. kör. elnöksége czimén Selmezbányára küldendők.

A fakoczkaburkolat s nevezetesen a bükkfa ilyenmü kiterjedtebb használatát tudvalevőleg a földmivelésügyi miniszter az Országos Erdészeti Egyesület megkeresésére Budapest székesfőváros figyelmébe ajánlotta. A fővárosi tanács válasza elvben kedvező ugyan, lényegileg azonban arra a kérelemre zsugorodik össze, hogy a miniszter készíttessen próbaburkolatot. Egyuttal mellékelte a főváros azon feltételeket, amelyek mellett a vállalkozóknak megengedi, hogy próbaburkolatokat rakhassanak. E feltételek önmagukban azt bizonyítják, hogy a főváros maga nem tesz kísérleteket újfajta burkolatokkal, hanem azok létesítését is a vállalkozóktól, a feltalálóktól kívánja meg, akik esetleg nem elég gazdagok ily kísérletek eszközzésére. Ezenfelül annyi a terhes, mondhatnók zaklatásra alkalmat nyújtó feltétel, hogy a fővárosnak ebben az eljárásában is reáismerhetünk arra a bürokratikus felfogásra, amely nálunk, sajnos, a hivatalos élet minden terén felburjánzik s az egészséges haladásnak oly gyakori akadály.

Stainer Gyula cs. és kir. udvari szállító, a körmendi magyar magpergetőgyár tulajdonosa, Sándor Imre urat a cégjegyzéssel ruházta fel.

Halálozások. *Ihrig* Eberhardt, urad. erdőmester (Bakócza, Baranyam.) és *Tüköry* Alajos földbirtokos, volt országgyűl. képviselő (Daruvár), az Orsz. Erdészeti Egyesület alapító tagjai, továbbá *Gergely* Tamás m. kir. erdész (Besztercze), az Orsz. Erd. Egyesület rendes tagja, meghaltak. Béke hamvaikra!

